

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **P. N.**, zastoupeného Mgr. Petrem Krátkým, advokátem se sídlem Jiřího Potůčka 259, Pardubice, proti žalované **Policii České republiky, Správě Východočeského kraje**, se sídlem Ulrichovo náměstí 810, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2006, č.j. PVC-100/Spr-2006, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 31/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2006, č. j. 30 Ca 31/2006 - 33,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 9. 2006, č. j. 30 Ca 31/2006 - 33, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná svým rozhodnutím podle § 59 odst. 2 spr. ř. (v celém textu míněn zákon č. 71/1967 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů; s účinností od 1. 1. 2006 nahrazen zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem, ve znění pozdějších předpisů – pozn. soudu) zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila napadené rozhodnutí Policie České republiky, Okresního ředitelství, ze dne 18. 1. 2006, č.j. ORPA-2143/ZBR-2005 (dále jen „rozhodnutí Okresního ředitelství“). Okresní ředitelství rozhodnutím zamítlo žádost žalobce o udělení výjimky k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A, konkrétně kulometu, výrobce Jugoslávie, vzor M-53, ráže 7,9 mm, podanou podle § 9 odst. 2 písm. a) a c) zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), pro sběratelské, muzejní účely a výrobní nebo obdobnou činnost, při které ke zkoušení výrobků nutně potřebuje zbraň kategorie A. Okresní ředitelství v rozhodnutí uvedlo, že žalobce není držitelem zbrojní licence skupiny I k provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti podle § 31 písm. i) zákona o zbraních, dále že nedoložil, že vykonává výrobní nebo jinou obdobnou činnost při které ke zkoušení výrobků nutně potřebuje zbraň kategorie

A, přičemž výskyt zbraně této kategorie, pro nárůst násilné trestné činnosti v teritoriu okresu Pardubice, zvyšuje bezpečnostní riziko a může ohrozit veřejný pořádek. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že přezkoumávané rozhodnutí Okresního ředitelství bylo zákonné a odůvodněné. Odvolací řízení bylo doplněno o podklady v podobě statistických přehledů o počtech spáchaných násilných trestných činů v okrese Pardubice a o počtech celorepublikově udělených výjimek. Žalovaná konstatovala, že žalobce nebyl držitelem zbrojní licence I k provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti podle § 31 písm. i) zákona o zbraních, což je obligatorní předpoklad pro udělení výjimky podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních, v podobě provozování muzejní nebo sběratelské činnosti. Dále sdělila, že neakceptoval výzvu k doložení, že provozuje výrobní či jinou obdobnou činnost, při níž ke zkoušení výrobků potřebuje předmětnou zbraň, pro zdůvodnění udělení výjimky podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních. Důvodem k neudělení výjimky byl shledán nárůst násilné trestné činnosti v okrese Pardubice, kdy udělení výjimky by mohlo ohrozit veřejný pořádek a bezpečnost v daném teritoriu, což představuje podle § 9 odst. 2 *in fine* zákona o zbraních kritérium, podle nějž se posuzuje možnost udělení výjimky.

Rozhodnutí žalované napadl žalobce žalobou, v níž namítal jeho nepřezkoumatelnost. Uvedl, že jako žadatel o udělení výjimky z důvodu podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních nebyl povinen prokazovat výkon činností stanovený § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních, neboť jako podnikatel v oboru zbraní a střeliva je oprávněn ke všem činnostem podle získaných oprávnění, kdy by navíc prokazování zasáhlo do jeho obchodního tajemství, přičemž vlastní požadavek na prokazování výkonu činnosti nemá oporu v zákoně. Dále namítl, že ze shromážděných podkladů pro rozhodnutí v podobě vyjádření Obvodního oddělení Policie České republiky v Holicích a Městského úřadu v Holicích nevyplývá, že by udělení výjimky ohrožovalo veřejný pořádek a bezpečnost, když jiné subjekty nebyly vyzvány k vyjádření. Poukázal, že napadené a jemu předcházející rozhodnutí hovoří o celé řadě faktorů, které definují veřejný pořádek a bezpečnost, a které vedly k zamítnutí jeho žádosti; v rozhodnutích jsou sice uvedeny, avšak toliko dva z nich jsou nepřesvědčivě rozvedeny a zhodnoceny; jde o faktor v podobě nárůstu násilné trestné činnosti v okrese Pardubice a o faktor terorismu. Z rozhodnutí nelze zjistit, z jakého důvodu žalovaná rozhodla právě tímto způsobem; samotný nárůst trestné činnosti nevypovídá o negativním ovlivnění veřejného pořádku a bezpečnosti při posuzování žádosti o udělení výjimky. Podle žalobce taková rizika nejsou v rozhodnutí konkrétně uvedena. Vyjádřil rovněž znepokojení nad respektováním a dodržováním rovnosti před zákonem, když správní orgány v témže roce podání jeho žádosti udělily tři výjimky pro zbraně kategorie A, přičemž uplatněním stejných objektivních rizik v podobě terorismu a nárůstu násilné trestné činnosti pro jiné žadatele, by měly být žádosti o výjimky správně zamítnuty, neboť tyto faktory se nemohly změnit. S ohledem na tyto skutečnosti navrhl, aby soud rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2006, č.j. PVC-100/Spr-2006 a rozhodnutí Policie České republiky, Okresního ředitelství, ze dne 18. 1. 2006, č.j. ORPA-2143/ZBR-2005, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Rozsudkem ze dne 15. 9. 2006, č.j. 30 Ca 31/2006 - 33, Krajský soud v Hradci Králové žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl. Podle soudu bylo nesporné, že žalobce nezískal licenci skupiny I a současně nedostal oprávněnému požadavku na doložení činnosti, pro níž lze udělit výjimku podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních. Vyjádřil názor, že o žádosti žalobce nemohlo být kladně rozhodnuto za situace, pokud žalobce nedoložil a nevysvětlil, že, a v čem, splňuje podmínku § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních, když v žádosti uvedl pouze blíže nekonkretizované důvody k udělení výjimky podle § 9 odst. 2 písm. a) a c) zákona o zbraních. Soud shrnul, že správní orgány obou stupňů si pro své rozhodnutí opatřily a shromáždily potřebné doklady, s nimiž byl žalobce seznámen.

Neprokázání některých skutečností bylo způsobeno výlučně tím, že žalobce odmítl doložit, jak splňuje podmínky, které byly předpokladem pro udělení předmětné výjimky.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž vyslovil nesouhlas s právním názorem soudu a správních orgánů v předešlém řízení. Podle nich jako žadatel o udělení výjimky na zbraň kategorie A musí prokazovat, že vykonává výrobní nebo obdobnou činnost, při níž ke zkoušení výrobků nutně potřebuje zbraň kategorie A. Jako podnikatel je oprávněn ke všem činnostem, které mu umožňují jeho povolení, přičemž by nezákonným prokazováním takovýchto skutečností bylo zasaženo do jeho obchodního tajemství. Dále vytkl nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu pro nedostatek důvodu, neboť se podle něj krajský soud nevypořádal se žalobními námitkami. Rozhodnutí žalované podle nich není přezkoumatelné v rozsahu toho, z jakého důvodu byla jeho žádost o udělení výjimky shledána v rozporu s veřejným pořádkem a bezpečností. Tyto závěry nevyplývají ze žádného podkladu pro rozhodnutí. Stěžovatel proto zopakoval a uvedl námitky, které uplatnil již v podané žalobě, s nimiž se podle něj krajský soud nevypořádal. S ohledem na tyto skutečnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, ze dne 15. 9. 2006, č. j. 30 Ca 31/2006 - 33, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že žádost stěžovatele o udělení výjimky byla zamítnuta z důvodu možného ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti, dále proto, že stěžovatel nebyl držitelem licence I, která je předpokladem k udělení výjimky podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních a navíc ani nedoložil, že by vykonával činnost podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních, pro kterou by mu bylo rovněž možno výjimku udělit.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud při tom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Stěžovatel tento stížnostní důvod spatřuje ve skutečnosti, že se krajský soud nevypořádal s jeho žalobními námitkami, z čehož dovozuje nepřezkoumatelnost rozsudku soudu pro nedostatek důvodů.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s touto stížnostní námitkou a shledává ji důvodnou. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správní soudu, představované např. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publikovaným pod č. 787/2006 Sb. NSS, či rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publikovaným pod č. 689/2005 Sb. NSS, v případě, že krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu opomene přezkoumat jednu ze žalobních námitek, je rozhodnutí, jímž žalobu zamítl, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tohoto pochybení se krajský soud dopustil u žalobních námitkách v podobě existence, konkretizace, individualizace a přesvědčivosti důvodů k zamítnutí jeho žádosti spočívajících v ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti podle § 9 odst. 2

zákona o zbraních a u námitky o podobě nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí žalovaného, neboť se k těmto námitkám v odůvodnění nevyjádřil vůbec.

K další žalobní námitce zpochybňující nutnost prokazování skutečností podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních stěžovatelem, se krajský soud vyjádřil, ale způsobem, který shledal Nejvyšší správní soud nedostatečným. Odůvodnění rozsudku krajského soudu je navíc v této části nepřesvědčivé, neboť neuvádí vlastní závěry soudu, ale zaštiťuje se toliko vyjádřeními žalované. To by nebylo na škodu, za předpokladu, že by však krajský soud v odůvodnění uvedl proč a z jakých důvodů se s nimi ztotožnil. Krajský soud se nijak nezabýval posouzením, zda prokazování skutečností podle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních je věcí stěžovatele, či nikoli. V tomto ohledu nesplňuje napadený rozsudek krajského soudu požadavky vyjádřené § 157 odst. 3 o. s. ř., který je na základě § 64 s. ř. s. subsidiárně aplikovatelný ke speciální právní úpravě obsažené v s. ř. s.

Stěžovatel dále uvedl důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něž lze kasační stížnost podat z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Touto stížnostní námitkou napadl stěžovatel právní názor vyjádřený soudem, podle kterého při žádosti o udělení výjimky z důvodu § 9 odst. 2 písm. c) zákona o zbraních, musí doložit, že vykonává výrobní nebo jinou obdobnou činnost, při níž potřebuje ke zkoušení výrobků nutně zbraň kategorie A. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným, se touto stížnostní námitkou dále nezabýval, neboť právní názor soudu postrádá odůvodnění.

Nejvyšší správní soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že se Krajský soud v Hradci Králové nezabýval všemi řádně uplatněnými žalobními námitkami stěžovatele, pročež shledal jeho rozsudek nepřezkoumatelným. Nejvyšší správní soud proto kasační stížností napadený rozsudek podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Věc současně vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení, v němž je tento soud podle odst. 3 téhož ustanovení vázán výše vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Hradci Králové v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

